

excepción, somos 12 los que no tenemos claro el tema, o sea, la mayoría de los países. Y, además, en la Unión Europea, después de un debate que ha habido y que se ha prolongado a lo largo de un año, se ha establecido en el sexto Programa marco de investigación, se ha establecido una moratoria de un año prohibiendo hasta el 31 de diciembre de 2003 la financiación de la investigación con células madre embrionarias. Por lo tanto, no está tan claro el tema, ni muchísimo menos. Y el máximo órgano de la Unión Europea –como ya he dicho anteriormente– ha acordado una moratoria de un año en el que no financiará este tipo de investigaciones.

Por otra parte, el gobierno de la nación ha creado un comité de ética para la investigación científica y, lógicamente, en este comité de ética se está deliberando sobre la conveniencia o no de autorizar las modificaciones legislativas necesarias para que se puedan llevar a cabo ese tipo de investigaciones con células madre embrionarias.

En cualquier caso, también le tengo que decir a sus señorías que el Gobierno Valenciano no ha permanecido pasivo ante estas cuestiones ni muchísimo menos. Y ya el año pasado la Conselleria de Sanidad, junto con la Fundación Valenciana de Estudios Avanzados, convocó un simposium internacional sobre el impacto de las células madre en el trasplante neuronal. Y ahora, durante esta misma semana, se ha tenido un debate aquí en la Comunidad Valenciana, organizado también por la fundación y la Generalitat Valenciana, sobre las células madre mesenquimatosas o adultas.

Por lo tanto, como ven ustedes, el Gobierno de la Generalitat Valenciana está impulsando lo que se está haciendo en la mayor parte del mundo: un debate ético y un debate científico para ver qué posibilidades de investigación y a dónde nos puede llevar el proceso que se está llevando. Y, además de todo eso, el Gobierno de la Generalitat está impulsando la construcción de importantes centros de investigación, como el Centro Superior de Alta Tecnología Científica...

La senyora presidenta:

Senyor president, vaja finalitzant.

El senyor president del Consell:

...para la Investigación en Biomedicina y en Transplantes de Tejidos y Órganos, el Centro de Prevención de Enfermedades o el Instituto Oftalmológico Valenciano.

En cualquier caso, señorías, hay una cosa evidente, hay una cosa evidente y demostrada ya, y es que las investigaciones con células madre mesenquimatosas o células adultas, células madre adultas, están dando un magnífico resultado ya en diabetes, en infartos, etcétera, etcétera. Por lo tanto, hay una línea de investigación...

La senyora presidenta:

Senyor president, acabe.

El senyor president del Consell:

...que se está siguiendo y que debemos de seguir. Y la Generalitat Valenciana y también el Gobierno de la nación

están impulsando las investigaciones con células madre conservadas en bancos o aisladas y en cultivo que no pueden considerarse como embriones.

En definitiva, se está trabajando con la prudencia y responsabilidad que debe de trabajar cualquier gobierno moderno y, como ya he dicho anteriormente, sin impulsar y sin crear falsas ilusiones y falsas e injustas expectativas en los ciudadanos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la seua pregunta, té la paraula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyora presidenta.

Senyor president, senyor Olives... senyor Olivas, perdó. No és correcte traduir els noms...

La senyora presidenta:

Silenci, per favor.

El senyor Ribó i Canut:

No és correcte traduir els noms. Li demane excuses.

La Llei d'expresidents va ser aprovada per aquestes Corts el 4 de juliol, només quatre dies abans de la dimissió del senyor Eduardo Zaplana com a president de la Generalitat. Si algú vol considerar que aquesta proximitat en el temps és una qüestió d'atzar està en el seu dret. Nosaltres sí veiem una relació directa que no anem a qualificar donat que pensem que es desqualifica per sí mateixa.

Segons aquesta llei, vosté, senyor Olivas, gaudirà de tots els avantatges personals –i no en son poques– que atorga, uns retribucions amb caràcter vitalici de 70.000 euros anuals, o siga, un milió de pessetes al mes, despatx, cotxe amb conductor oficial i dos assessors. Però, el mateix dia de l'aprovació els portaveus dels partits proposants, conscients de la seua gran impopularitat, feien quelcom freqüent a l'hora d'aprovar una llei: anunciar la seua modificació. Textualment: "Hem acordat limitar la presència dels expresidents a 15 anys com a consellers del Consell jurídic consultiu –desapareixia així el caràcter vitalici–, així com la limitació en l'accés a l'Estatut d'expresidents a aquelles persones que almenys hagen exercit durant una legislatura el càrrec de president". És a dir, vosté perdria amb la reforma la condició d'expresident.

Senyor president, senyor Olivas, quines modificacions pensa proposar el seu govern a aquesta llei?

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula el molt honorable senyor president.

El senyor president del Consell:

Señora presidenta.

Señorías, con su venia.

Como conoce perfectamente el señor Ribó, esta ley fue aprobada por consenso entre los dos grupos mayoritarios de esta Cámara. Y, por lo tanto, por la más elemental coherencia política, mi gobierno, y yo como presidente, no pensamos solicitar ninguna propuesta de modificación; es una iniciativa que corresponde a los grupos políticos, y nosotros seremos absolutamente respetuosos y neutrales con lo que decidan los grupos políticos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor Olivas, hem llegit amb atenció les seues declaracions, no les d'avui, sinó les prèvies, on reitera que en ser un tema que li afecta personalment no anava a intervenir i deixava les modificacions als grups parlamentaris. De veritat que esperàvem la seua contestació, i li hem de manifestar que la considerem molt més elegant que la posició d'aquell senyor que va fugir a Madrid i pocs dies abans de la fugida negociava el seu salari i prebendes de caràcter vitalici amb la mirada freda d'un jugador de pòquer professional que té la carta amagada sota la màniga de la seua dimissió. (*Remors*)

Però, vosté ha parlat de dignitat dels expresidents...

La senyora presidenta:

Silenci, per favor.

El senyor Ribó i Canut:

...i li demanem que ens diga què entén vosté per dignitat, ja que suposem que el seu grup parlamentari tindrà un concepte semblant de dignitat. O no? El concepte de dignitat d'un expresident també depén del que opinen a Madrid? No creu vosté que un dels elements fonamentals de la dignitat d'un president rau precisament en què mentre ha exercit com a tal puga tenir la capacitat de decisió, amb el recolzament del seu grup parlamentari, sense que el de Madrid li haja de dir si és o no correcte, com ha aparegut últimament?

Senyor Olivas, nosaltres pensem que la dignitat d'un expresident no té a veure amb el temps de permanència en el càrrec. En açò estem d'acord amb vosté. Però, la llei que aquestes Corts aprovaren el 4 de juliol equipara la dignitat a butxaca, a cartera, a prebendes, que vostés saben que no són presentables ni a la societat en general ni als seus mateixos votants en particular; per això anunciaren retalls que, lògicament, afecten la dignitat dels expresidents.

Hi ha una cosa que és clara. Mentre no canvien la llei que vostés aprovaren, els expresidents de la Generalitat Valenciana són, entre cometes, més dignes que els mateixos

expresidents del govern espanyol, que no tenen salari vitalici ni els arriba a 15 anys. Naturalment, són més dignes, entre cometes, una altra vegada, que en qualsevol altra comunitat autònoma de tot Espanya.

De veritat creu que això se li pot dir dignitat, com vostés li diuen? No sent els qualificatius de la gent del carrer que no tenen precisament res a veure amb la paraula *dignitat*? No creu que els valencians ens mereixem alguna cosa que s'aproxime un poc més al concepte d'allò que s'entén normalment per dignitat? Per què entén per dignitat disposar de cotxe i conductor oficial de forma vitalícia? Entén per dignitat disposar de dos assessors de forma vitalícia? Entén per dignitat disposar d'un despatx de forma vitalícia? Quants anys de salari de 70.000 euros anuals considera que...

La senyora presidenta:

Senyor Ribó, vaja finalitzant.

El senyor Ribó i Canut:

...és digne per a un expresident que ha exercit el seu càrrec menys d'un any?

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula el molt honorable senyor president.

El senyor president del Consell:

Señora presidenta.

Señorías.

Con la venia.

Usted, señor Ribó, lo que ha venido aquí es a repetir el debate que ya perdió cuando se debatió aquí el proyecto de ley, la proposición de ley. Usted lo que ha venido aquí es a repetir exactamente, a tener otra oportunidad de repetir aquí lo que ya dijo en ese momento. Esto, como he dicho anteriormente, es ya una ley aprobada por estas Cortes. Y yo la verdad es que me alegro mucho de que me formule usted esta pregunta. Y que me formule usted esta pregunta después de cuatro meses, más de cuatro meses de que hubo la última sesión de control del expresidente de la Generalitat y después de tres meses del debate mío de investidura. Y que después de este tiempo, la única pregunta, o la pregunta de interés general, la pregunta que le interesa a los ciudadanos es la Ley de expresidentes.

La verdad es que esto me alegra mucho y esto me da un indicio clarísimo y evidente de que ustedes ven que las cosas van bien, que el resto de los temas van bien y que el resto de los temas no les preocupa para nada ni les preocupa a los ciudadanos, que es esto lo que les preocupa a los ciudadanos. Por esto, señorías, no me extraña que su grupo y su formación política vayan de éxito en éxito hasta el fracaso final. No me extraña para nada en absoluto.

Vamos a ver. En primer lugar, mi antecesor, como he dicho en muchas ocasiones, no huyó a Madrid, sino que es ministro del Gobierno de la nación, que es un puesto yo creo muy digno, es un puesto muy digno. Como también lo es el

de presidente de la Generalitat. Y, como usted señoría sabe y todos saben perfectamente, uno no sabe cuándo va a ser ministro quince días antes, ni un mes antes ni dos meses antes; uno sabe que va a ser ministro probablemente unas horas antes o incluso unos minutos antes de ser publicado en el *Boletín Oficial del Estado*.

En cualquier caso, también les tengo que decir, señorías, que no es cierto lo que usted dice en cuanto a los expresidentes del gobierno. Los expresidentes del gobierno tienen una compensación económica, una compensación económica vitalicia, una compensación económica vitalicia exactamente igual que lo tienen otros presidentes de comunidades autónomas. Y en lo que respecta a mí personalmente, yo dije con toda claridad, con absoluta claridad, y otra cosa es lo que se escribió, que es totalmente distinto a lo que dice, que yo reivindicaba dignidad de trato y que en el resto de las cuestiones, por afectarme a mí personalmente, sería absolutamente neutral y no intervendría para nada, y no intervendría para nada. Y es lo que he dicho en mi primera intervención y lo que pienso decir y hacer a lo largo de este proceso. Cualquier otra interpretación que se pueda hacer, como usted está haciendo, es o falsa o malintencionada o las dos cosas a la vez.

Yo creo que el presidente de la Generalitat tiene derecho a una dignidad y a un tratamiento y a un respeto institucional. Y a un respeto institucional. Y que la ley aprobada mayoritariamente por estas Cortes consideró que, dentro de ese tratamiento y de esa dignidad por haber ostentado la máxima magistratura en la Comunidad Valenciana, debía de llevar aparejada una serie de apoyos, una serie de apoyos, para mantener esa dignidad que le corresponde como presidente de la Generalitat. Y así lo entendió la mayoría de esta Cámara. Otra cosa distinta es que usted no lo entienda así, que usted quiera continuar manteniendo ese debate permanentemente, a falta de otros debates que puedan interesar más a los ciudadanos, y que en realidad es una cuestión que no tiene ningún sentido, que lo único que pretende es deteriorar la imagen de las instituciones de autogobierno de la Generalitat Valenciana y muy especialmente la imagen del presidente de la Generalitat.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Se suspén la sessió, senyories, per quinze minuts.

(*Se suspén la sessió a les 10 hores i 40 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 11 hores i 23 minuts*)

Projecte de llei de la Generalitat Valenciana de consells socials de les universitats públiques valencianes. Esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

La senyora presidenta:

Per acord dels portaveus parlamentaris, el punt que es vorà a continuació és el debat de totalitat del Projecte de

lleis de la Generalitat Valenciana de consells socials de les universitats públiques valencianes, l'esmena a la totalitat de devolució presentada pel Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

Per a la presentació del projecte de llei, té la paraula l'honorable senyor conseller.

El senyor conseller de Cultura i Educació:

Senyora presidenta.

Senyories.

La universitat, com a autèntic servei públic subjecte als interessos generals de tota la comunitat nacional i de les respectives comunitats autònomes, ni pot ser aliena a la societat del seu entorn ni la societat pot ser aliena a la universitat. Esta necessària presència social en la universitat s'aconsegueix a través dels consells socials, òrgan universitari de participació de la societat dins de cada universitat.

És la LRU, la Llei de reforma de les universitats, de 29 de juny de 1983, la que per mitjà de la creació dels consells socials introduïx la presència social en cada universitat, si bé després del temps transcorregut i els canvis produïts, tant en la societat com en la universitat, es requereix una adaptació de la participació de la societat en la universitat i es fa necessària una potenciació dels consells socials per a donar-los la verdadera dimensió que els correspon i aconseguir realment la integració de la universitat en el seu entorn.

El sistema universitari ha de ser capaç d'imbricar la seua activitat en el teixit social que el rodeja i d'atendre les noves demandes que els distints sectors de la societat plantegen. Ha d'ajustar-se a la realitat del seu entorn.

Per això la LOU, la Llei orgànica d'universitats, de 21 de desembre de 2001, regula com a objectius generals l'impuls en la vertebració i en la cohesió del sistema universitari, l'increment del grau d'autonomia de les universitats i l'establiment de les vies necessàries per a enfortir les relacions i vinculacions recíproques entre universitat i societat, així com l'aprofundiment de les competències de les comunitats autònomes en matèria d'ensenyança universitària.

Entre les competències assignades per l'esmentada llei orgànica a les comunitats autònomes figura la de regular la composició i les funcions dels consells socials i la designació dels seus membres no acadèmics entre les personalitats de la via cultural, professional, econòmica, laboral i social.

En la Comunitat Valenciana, la vigent, encara, llei de consells socials, de 16 de març de 1985, es limita a reproduir disposicions genèriques de la LRU sense desplegament quant a les competències i el funcionament dels consells, la qual cosa en la realitat ha produït que siga en el reglament de cada consell on s'ha regulat l'ordenació de competències i funcionament, originant regulacions distintes en cada universitat valenciana. Sistema este hui superat si tenim en compte els criteris seguits en les més recents lleis de consells socials que han optat per regular el més detalladament possible el funcionament dels consells socials, aconseguint, d'eixa forma, no sols una major coordinació i homogeneïtzació del paper dels consells socials en les comunitats autònomes, on com en la valenciana existix més d'una universitat, sinó alhora aconseguir també un reforçament de la posició jurídica d'estos òrgans en regir-se la seua actuació per una norma amb rang de llei, amb la legitimitat demandada de